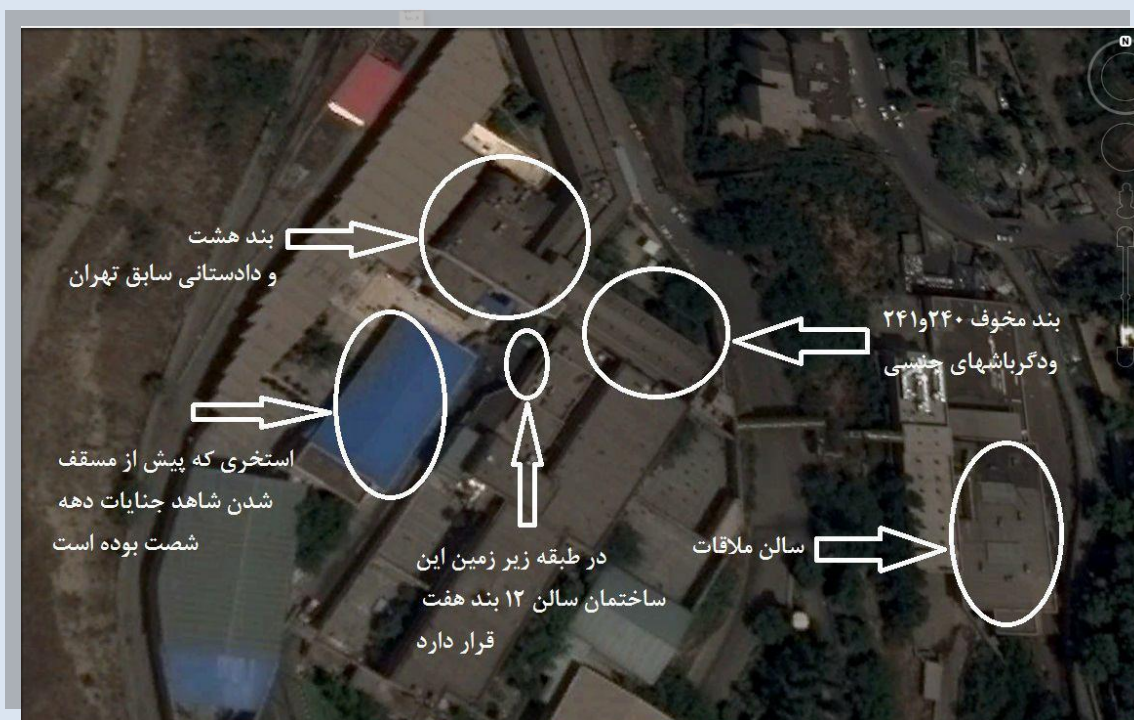

در سالن 12 بند 7 زندان اوین چه می گذرد؟

تاریخ انتشار: تیر ماه ۱۳۹۵

گزارشی که ذیلا میخوانید بخشی از نقض حقوق بشر در زندانهای جمهوری اسلامی است که بدست نه به زندان - نه به اعدام رسیده است. ما این گزارش را قبلا بصورت بخشهای جداگانه منتشر کرده و اطلاع رسانی کرده ایم. این گزارش به وضعیت سالن ۱۲ بند ۷ زندان اوین پرداخته است. این گزارش براساس مشاهدات یک زندانی تنظیم شده است. ما امیدواریم با گزارشهای بیشتری از وضعیت زندانها و زندانیان در زندانهای سراسر کشور؛ با اطلاع رسانی هر چه گسترده تر؛ بتوانیم نقض آشکار حقوق بشر در زندانهای حکومت ولایت فقیه در ایران را به اطلاع همگان برسانیم.

قسمت اول - ساختار :

مسئول بند ۷ زندان اوین شخصی بنام توسلی بود. دفتر وی در طبقه همکف این بند قرار داشته و معاون وی؛ فرد بسیار کثیف و جنایتکاری به نام باقری است. این فرد چفیه دور گردنش می بندد و مشکلات زیادی برای زندانیان ایجاد می کند. وی برای ممانعت از برقراری ارتباط بین زندانیان با بند ۷؛ به سایر افراد زندانی می گوید: اینها منافقین هستند و هیچکس حق صحبت با آنها را ندارد. زندانیان سالن ۱۲ در بند ۷ اجازه رفت و آمد به ساختمان را ندارند. اگر هم قصد مراجعه داشته باشند باید همراه با ماموران و گماشتگانی بنام ناظرین مالی رفت و آمد کنند. هواخوری بند در کنار فاضلاب قرار دارد که زندانیان برای هر بار هواخوری با مشکلات متعدد تنفسی مواجه می شوند.

عوامل و ماموران این بند افراد شناخته شده ای بنام توسلی و باقری هستند که در پشت پرده این بند را اداره می کنند. آنها شرایط را برای زندانیان این بند بسیار سخت کرده اند. زندانیان در این بند از حق ورزش و هرگونه تحرک محروم هستند.

قسمتی از اندرزگاه ۷ با اندرزگاه ۸ یکی است و مسیر رفت و آمد مشترک دارد. در این قسمت استخر و سالن جکوزی و سالن ورزش هست که شامل فوتسال؛ والیبال و بسکتبال می باشد. ولی نزدیک به ۸۰ نفر از زندانیان بند ۷ که در سالن ۱۲ محبوس هستند حق استفاده از این امکانات را ندارند. تنها تعداد انگشت شماری از زندانیانی که به جرم کلاهبرداری و جعل در زندان هستند؛ امکان استفاده از سالن ورزش و استخر را دارند.

زندانین سالن ۱۲ مجاز به رفت و آمد به کتابخانه هم نیستند و از حقوق اولیه یک زندانی محروم هستند. این زندانیان از صبح تا شب در یک محوطه تنگ و باریک زندانی هستند و هر روز هم محدودیتها و فشارها بر آنان بیشتر می شود.

عوامل و گماشتگان در زندان؛ آنقدر فشار را بر زندانیان بالا می برند و زمینه های درگیری بین زندانیان را ایجاد می کنند که بتوانند با انتقال زندانی به انفرادی و یا قطع ملاقاتهایش؛ فشار را بر او افزایش بدهند. یکی دیگر از فشارهایی که در سالن ۱۲ بند ۷ بر زندانیان اعمال می شود؛ ایجاد ممانعت از مراجعه به پزشک و محروم کردن زندانیان بخصوص زندانیان بیمار؛ از تحویل گیری داروهای ضروری شان است.

قسمت دوم - هواخوری

ساختمان سالن ۱۲ بند ۷ زندان اوین و هواخوری آن از اندرزگاه که واردی می شوی دو راه پله دارد که به سمت پایین می رود. سپس در یک محوطه کوچک سمت راست سالن جهاد و سمت چپ سالن ۱۲ است.

در ورودی سالن ۱۲ پذیرش کوچکی است که بعضی زندانیان مالی را بعنوان مسئول و پیجر و نظافتچی و مراقب نگهبان روز و شب گذاشته اند که اتاقشان همجوار قسمت پذیرش است.

هنگامیکه وارد سالن می شوید سالنی با عرض دو متر و طول ۶۰ تا ۸۰ متر می بینید که سمت چپ آن از اتاق یک تا ۴ قرار دارد. در سمت راست، دقیقاً در وسط سالن ۱۲ در کوچکی است که به یک محوطه مستطیل شکل به طول ۵۰ متر در عرض سه متر منتهی می شود. این محوطه هواخوری سالن ۱۲ محسوب می شود. دور این باصطلاح هواخوری دیوارهای بلندی کشیده شده است. سمت راست آن قسمت کوچکی برای شستشوی دست و ظروف قرار دارد.

پشت این قسمت، مجموعه سرویس بهداشتی سالن یک که همان سالن معتادین است قرار دارد. پنجره های اتاقهای این سالن به هواخوری باز میشود که معمولاً با آب دهان زندانیان پوشیده شده و وضعیت ناجور و کثیفی دارد.

داخل هواخوری همجوار سالن یک (که هواخوری و اتاقهای سالن 12 است) کف زمین قدم به قدم دریچه های فاضلاب تعبیه شده که بخار فاضلاب در هوا پخش می شود. این بخار ناشی از آب گرم و بخار ناشی از استفاده از حمام و توالت است، که داخل این باصطلاح هواخوری پخش می شود. در این کانالها موشها به وفور تردد می کنند.

انتهای سالن سمت راست معروف به چراغخانه؛ محلی بسیار کوچک با 4 شعله بزرگ و سه شعله کوچک بعلاوه یک سماور برقی برای آشپزی 80 نفر قرار دارد. هنگامی که گاز قطع باشد، از برق استفاده میشود. انتهای سالن سمت راست سرویس بهداشتی و سمت چپ سرویس حمام است.

قسمت سوم - فروشگاه زندان و جابجایی آزادانه مواد مخدر

در ورودی سالن 12 زندان اوین فروشگاه کوچکی قرار دارد. تمامی اجناسی که توسط این فروشگاه به زندانیان عرضه میشود، تاریخ گذشته؛ بدرد نخور و بنجل است که به طرز باورنکردنی با قیمت کلان به زندانیان فروخته می شود.

زندانیان بدلیل نیازهای روزانه خود به مواد غذایی و سایر الزامات ضروری؛ مجبورند این اجناس را که قیمت چند برابر گرانتر دارند؛ خریداری کنند. عوامل زندان آنچه را که هیچ فروشگاهی قادر به عرضه آنها نیست و باید دور ریخته شود به نام تعاون زندان به زندانیان می فروشند. درآمد روزانه فروشگاه سالن 12 بین سه تا پنج میلیون تومان است.

به این ترتیب غیر از آنچه که در بیرون از زندان چپاول می شود؛ زندان هم به محل کسب و کار پررونق آقایان و آقازاده هایی که در زندان استخدام شده اند، تبدیل شده است و از طریق آن درآمدهای کلان به جیب می زنند. این اعمال بصورت نهادینه شده و از طریق باندهای مافیایی درون نظام انجام می شود. بطور مثال بازیافت نان خشک بر عهده یک قبیله ترک زبان است که در استخدام زندان هستند. بازیافت زباله در دست کردهایی است که از این راه درآمد کلان به جیب می زنند. مواد مخدر از سه طریق وارد زندان میشود:

1. از طریق شخص افسر نگهبان
 2. از طریق پیمانکاران تحت حمایت مسئولین زندان که همراه با مواد غذایی وارد می شود. این کانال هنوز از اصلی ترین کانالهای ورود مواد مخدر به زندان است.
 3. توسط بیمارانی که به بیمارستانها میروند و از طریق افراد بیرون به آنها مواد رسانده شده و آنها با جاسازی آن را وارد زندان می کنند.
- زندانیان سیاه پوستی که به شدت نیاز مالی دارند طعمه اول برای نگهداری مواد در درون زندان هستند. نفراتی که جابجایی مواد مخدر می کنند هیچ گاه چک و بازرسی نمی شوند و اجازه رفت و آمد آزاد به قسمتهای مختلف زندان را دارند و هیچکدام از محدودیتهای شامل حال آنان نمی شود. آنها با آزادی کامل مواد مخدر را جابجا و توزیع می کنند چرا که وابسته به عوامل و روسای زندان هستند.

در عوض بازرسی های وحشیانه ای در سالن 12 و زندان انجام می شود که تمام زندگی و لوازم زندانیان را به هم می ریزند و از بین می برند. حتی مرغهای فریزی که زندانیان جهت استفاده روزانه از فروشگاه خریداری می کنند یکی یکی باز و چک می شود که چیزی داخل آنها جاسازی نشده باشد. بهانه بازرسیها این است که زندانیان گوشی موبایل؛ سیمکارت و فلش وارد می کنند. این در حالی است که زندانیان اجازه رفت و آمد به سایر مکانهای زندان را ندارند. در سالنی که 24 ساعته توسط ده دوربین و جاسوسان مالی مانیتور می شود، کدام زندانی امکان وارد کردن اجناس را دارد؟ این کارهای غیرانسانی بهانه ای برای ایجاد محدودیت و فشار بیشتر بر زندانیان سیاسی است.

قسمت چهارم - بازرسی ها و تهدیدات

در یک دزدی و کلاشی آشکار سربازهای اوین تلفنها و سیمکارت های دست دوم را توسط زندانیان امر وارد بازداشتگاه می کنند و با قیمتهای کلان بین 3 تا 5 میلیون به زندانیان می فروشند. سپس همین سربازان گوشیها را حین بازرسی می گیرند و به عنوان حق کشف و تحت این عنوان که جنس قاچاق کشف کرده اند به فرماندهانشان می دهند.

روشن است که سرخ و کلاف در دست خود مسئولین و مامورین زندان است.

زمانی که بازرسی انجام می شود بین 40 تا 50 سرباز همراه با فرماندهانشان؛ کلیه زندانیان را به بیرون از سالن منتقل می کنند. در حین انتقال زندانیان به بیرون همین سربازان و فرماندهان آنها؛ از وسایل زندانیان دزدی می کنند. از ساعت و لوازم شخصی و لباس تا مواد خوراکی داخل یخچال زندانیان مورد دستبرد قرار می گیرد.

پس از هر بازرسی زندانیان با این صحنه روبرو می شوند که بسیاری از وسایلشان ناپدید شده و میزان زیادی از مواد غذایی آنان نابود شده است. این صحنه نتیجه هجوم وحشیانه برای بازرسی است که توسط مامورین صورت گرفته است.

همچنین باید به تهدید زندانیان به تبعید به زندانهای دوردست و بندهای خطرناک بعنوان حربه ای در دست مسئولین زندان اشاره کرد.

یکی از دادیارهای زندان به خانواده یکی از زندانیان هتک حرمت و توهین کرد که با اعتراض زندانی و خانواده اش مواجه شد. همین امر منجر به انتقال زندانی به سلول انفرادی و سپس تبعید به زندان دیگر منتهی شد.

مسئولین زندان به زندانیان اخطار می دهند به محض اینکه زندانی اعتراض یا سرپیچی کند یا گزارشی بر علیه عوامل زندان بنویسد با تبعید به زندان رجایی شهر روبرو خواهد بود.